

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การประเมินค่าผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของ
การปลูกสวนปาไม่โตเริ่ว

ชื่อผู้เขียน

นางสาวอรุณี อินทรไพรโจนี

เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ :

รศ.ดร. มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด ประธานกรรมการ

อ.ดร. สังกม สุวรรณรัตน์ กรรมการ

รศ.ดร. สืบชัย จุลาสัย กรรมการ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งตอบปัญหา 2 ประการคือ ลู่ทางการตลาดของไม้โตเริ่วเหล่านี้โดยเฉพาะ
สำหรับสวนปาในภาคเหนือจะเป็นอย่างไร และค่าผลตอบแทนเชิงพาณิชย์ของสวนป่าจะเป็น
อย่างไร โดยเลือกศึกษาจากไม้โตเริ่ว 3 ชนิด ได้แก่ กร ชนินຍักษ์ กร ชนินธรรมกร และ ญูคลีบตัส
ความถูกต้องและเชื่อถ้วน

โดยทั่วไปลู่ทางการตลาดของไม้โตเริ่วมีอยู่ 3 แนวทางคือ การปลูกเพื่อทดแทนการนำ
เข้า การบุกป่าใช้สอยสำหรับชนบทและขายขายเป็นเชือเพลิงให้กับโรงงานอุตสาหกรรม

จากการศึกษาพบว่าไม้โตเริ่ว 3 ชนิด มีได้มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะนำไปทดแทนไม้เบรรูบ
ที่นำเข้าได้ เพราะไม้โตเริ่วโดยเฉพาะเนื้อไม้ญูคลีบตัสฯ มีการแตกร้าวมาก ส่วนการขายเพื่อ
เป็นวัสดุก่อสร้างให้กับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้ซึ่งห้องน้ำใบชายในแหล่งรับซื้อที่ห่างไกลซึ่งจะทำให้ผู้ผลิต
ในภาคเหนือเสียเบรริญในเรื่องต้นทุนค่าขนส่ง การจัดตั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มารองรับ เช่น
อุตสาหกรรมเยื่อกระดาษไม่สามารถทำได้ในรายชั้น เพราะต้องใช้เงินทุน เทคโนโลยี และการ
จัดการทางด้านอุตสาหกรรมสูง

อย่างไรก็ไม่ได้เริ่มต้นสามชนิด สามารถใช้เป็นเชือเพลิงได้ และผลผลิตจากส่วนป่าในปัจจุบันจะสามารถสนับสนุนความต้องการใช้ไม้ในภาคเหนือได้เพียงร้อยละ 1.1 แต่ความต้องการไม่เพื่อใช้สอยในขณะนี้ ไม่สูนในที่อยู่ของคงให้จากการเก็บหางจากป่าหรือซื้อขายไม้ที่ไม่ถูกกฎหมาย ประกอบกับการประเมินค่าความต้องการเชือเพลิงไม้ในส่วนนี้ทำให้ยากมาก ดังนั้นการประเมินสูตรทางการตลาดของเชือเพลิงไม้ในที่นี้จะพิจารณาเฉพาะส่วนที่ขายเป็นเชือเพลิงให้กับภาคอุตสาหกรรมซึ่งมีตลาดรับซื้อที่แน่นอนคือ อุตสาหกรรมบ่มใบยาสูบในภาคเหนือ

แต่เนื่องจากไม่ฟื้นจากป่าที่ปลูกขึ้นจะต้องแข่งขันกับเชือเพลิงประเภทอื่นๆ ความเป็นไปได้ที่อุตสาหกรรมบ่มใบยาสูบจะยอมรับไม่ได้เริ่วเป็นเชือเพลิงขั้นอยู่กับค่าต้นทุนพลังงานของไม้โตเริ่วเปรียบเทียบกับต้นทุนเชือเพลิงที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน จากการศึกษาพบว่าต้นทุนพลังงานของไม้โตเริ่ว (คิดตามราคาต้นทุนโดยไม่นับกำไรของผู้ปลูก) ของไม้กระดินยักษ์โดยผู้ปลูกรายย่อยต่ำสุดเท่ากับ 0.00007 บาทต่อ กิโลแคลอรี่ ไม่ยุ่งยากต่ำสุดโดยผู้ปลูกรายย่อยให้ต้นทุนพลังงานเท่ากับลิกไนท์คือประมาณ 0.00010 บาทต่อ กิโลแคลอรี่ นับว่าไม่โตเริ่วเป็นเชือเพลิงที่มีราคาใกล้เคียงกับลิกไนท์ แต่ต่ำกว่าน้ำมันเตาและก๊าซหุงต้ม ถ้าเปรียบเทียบต้นทุนพลังงานของไม้โตเริ่วตามราคากลาง ไม่ต่างสามชนิดเมื่ต้นทุนพลังงานระหว่าง 0.00016-0.00017 บาทต่อ กิโลแคลอรี่ ซึ่งสูงกว่าลิกไนท์เล็กน้อย ขณะที่ปัจจุบันในเรื่องมูลภาวะของเชือเพลิงไม้มีน้อยกว่า ดังนั้นไม้โตเริ่วที่ปลูกโดยภาคเอกชนจึงสามารถขายให้กับอุตสาหกรรมบ่มใบยาสูบได้

การประเมินค่าผลตอบแทนจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ต้นทุนผลได้ จากการขาย ณ แหล่งผลิตเมื่อครบรอบตัดฟัน 5 ปี ของส่วนป่าขนาดใหญ่ ส่วนป่าของผู้ปลูกรายย่อย และการปลูกตามโครงการตากรرمรื่น และเมื่อผลผลิตไม้ฟืนที่ได้รับต่อไร่ออกเป็น 3 ระดับ คือ 36 , 45.5 และ 55 ลูกนาฬิกาเมตร โดยอาศัยราคาของไม้ฟืนจากป่าธรรมชาติในปัจจุบัน และเมื่อรากท้องถิ่นเป็น 3 ระดับ คือลูกนาฬิกาเมตรละ 150 , 200 และ 250 บาท (หักค่าขนส่งในท้องถิ่น) โดยใช้อัตราส่วนลดตั้งแต่ 8%-30%

ที่อัตราส่วนลด 13% (อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของ รถส.) ภายใต้เงื่อนไขที่ตั้งสุด ด้านปริมาณไม่พื้นต่อไร่สูงสุดและขายได้ในราคากลางสูงสุด มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ภายในเวลา 5 ปี ของไม้กร ชนิยักษ์ หรือกร ชนิยังคงโดยผู้ปลูกรายย่อยสูงสุดไว้ระ 3,792.23 บาท ไม้มีค่าลิปต์สา โดยผู้ปลูกรายย่อยไว้ระ 3,166.02 บาท และโครงการตามที่ร่วมไว้ระ 344.12 บาท อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) เท่ากับ 58.65%, 44.40% และ 15.10% ตามลำดับ สำหรับส่วนปานกลางให้ตั้งที่ทำการปลูกไม้ทั้งสามชนิด ผลตอบแทนมีค่าเป็นลบ อัตราผลตอบแทนของไม้กร ชนิยักษ์ หรือกร ชนิยังคงเท่ากับ 6.62% และไม้มีค่าลิปต์สา 4.62%

ภายใต้เงื่อนไขในร หัวบานกลาง โดยที่ผลผลิตและ หัวราคาอยู่ใน หัวกลาง มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ของส่วนปารายย่อยที่ปลูกกร ชนิยักษ์ หรือกร ชนิยังคงไว้ระ 1,569.35 บาท สำหรับไม้มีค่าลิปต์สา ไว้ระ 942.61 บาท อัตราผลตอบแทนเท่ากับ 36.89% และ 24.68% ตามลำดับ มูลค่าปัจจุบันสุทธิและ อัตราผลตอบแทนของส่วนปานกลางให้ตั้งและ รายการปลูกตามโครงการตามที่ร่วมไว้ระ มีค่าเป็นลบทั้งหมด แสดงว่าผู้ลงทุนจะขาดทุนจากการดำเนินการ

ภายใต้เงื่อนไขที่เลวที่สุดซึ่งผลผลิตและ หัวราคาต่ำสุด มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าเป็นลบ ทั้งหมด อัตราผลตอบแทนมีค่าเป็นบวกเฉพาะ ส่วนปารากร ชนิยักษ์ หรือกร ชนิยังคง และ ข้อมูลค่าลิปต์สา โดยผู้ปลูกรายย่อย ซึ่งจะลดลงเหลือ 10.17% และ 0.48% เท่านั้น

การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการตัดฟันไม้เมื่ออายุ 3 ปี ณ แหล่งผลิตโดยใช้ชื่อมูลผลผลิตจริง ผลตอบแทนที่ให้ยังคงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสรุปได้ว่าส่วนปารายย่อยที่มีการลงทุนต่ำผู้ปลูกยังคงได้รับผลตอบแทนพอสมควร แต่การลงทุนขนาดใหญ่แล รายการปลูกตามโครงการตามที่ร่วมไว้ระ ผู้ปลูกจะ ไม่คุ้มทุนถ้าขายผลผลิตได้เพียงในรูปของไม้嫩 และในบรรดาไม้โคลเรวหัง 3 ชนิด ไม้มีค่าลิปต์สา ให้ผลตอบแทนสูงสุด รองลงมาได้แก่ ไม้มีค่าลิปต์สา สำหรับไม้กร ชนิยังคงผลตอบแทนมีค่าลบ เพราะผลผลิตจริงค่อนข้างต่ำมาก อนึ่งการขายไม้โคลเรวในรูปของไม้嫩ในท้องถิ่นอื่นที่มีราคาสูงจะ ไม่คุ้มทุน เพราะ หัวทุนค่าขนส่งสูงกว่ารายได้ที่ได้รับเพิ่มขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบผลตอบแทนของไมโครเริ่วกับพืชเศรษฐกิจที่ปลูกในฟันที่แห้งแล้ง การปลูกไมโครเริ่วโดยผู้ปลูกรายย่อยสามารถลดแทนพืชเศรษฐกิจที่ให้ผลตอบแทนต่ำ เช่น ข้าวโพด-ถั่วเขียว ข้าวโพด-ข้าวฟ่าง และถั่วเขียว-ถั่วเหลือง ยกเว้นการปลูกทดแทนมันสำปะหลังซึ่งรายได้ต่ำกว่า ของมันสำปะหลังตามราคาในปีที่ศึกษาค่อนข้างสูง การทดแทนทำให้ยกเว้นแค่ในกรณีที่ราคา มันสำปะหลังจะมีแนวโน้มลดลง

ในปัจจุบันมีผู้ลงทะเบียนคลิกยูคลิปต์ส่า เป็นจำนวนมาก ผู้ลงทะเบียนที่มีการลงทะเบียนต่อไว้สูงจะไม่ถูกหักภาษีไม่สามารถขายผลผลิตได้ในราคางานกว่าการขายเงินไม่ฟื้น ดังนั้นเนื่องจากธุรกิจเป็นผู้นำทบทวนในการส่งเสริมการปลูกไม้ชนิดนี้ จะห้องจัดเตรียมคลาดและส่งเสริมอุดหนุนกรรมในห้องดินเพื่อรับผลผลิตที่จะสูญเสีย กว่าขั้นการลักษณะการทำไม้ที่ผิดกฎหมายไม่ให้มีจากป่าธรรมชาติมาแข่งขัน กับไม้โดยเริ่วที่ผู้ปลูกรายย่อยปลูกขึ้นแล้วสามารถขายได้กับหุนในรูปของไม้ฟื้น ส่วนผู้ที่กำลังอยู่ใน ระหว่างการตัดสินใจลงทุนก็จะต้องมีการให้ข้อมูลที่ถูกต้องทั้งในด้านการปลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อจำกัดของไม้ในการทำประโยชน์และข้อจำกัดในด้านการตลาด

Abstract

The aims of this thesis are to investigate a) market prospects of fast growing tree species and b) the commercial returns on fast growing forest plantations. The species chosen for the study are : Leucaena leucocephala , Acacia auriculiformis , and Eucalyptus camaldulensis.

In general the output from forest plantations can be used a) to replace imported sawn timber; b) as fuelwood for industrial works and c) as timber and fire wood for rural consumption.

The study indicates that the three species under investigation do not possess desirable characteristics for sawn timber. In particular, Eucalyptus camaldulensis timber tends to split and crack. Forest plantations in the North are also disadvantaged by high transport cost, which reduces the economic feasibility of selling the output as raw materials for other construction material and the pulp industry.

In addition a pulp industry in the North cannot be expected to be established shortly as the industry requires substantial investments, high technology and management skills.

All three species however can be used as firewood. At present the output of the forest plantations in the North can only fulfil 1.1 per cent of total firewood requirements, but a large part of the total firewood requirement of the rural population can be met from illegal collection and cutting. Therefore in this study only the demand from the tobacco curing industry has been considered.

The prospect of supplying firewood to the tobacco curing industry depends on their cost relative to those of alternative supplies. It is found that the cost of energy from Leucaena leucocephala (under a small-scale production system) valued at factor cost is the lowest i.e. 0.00007 baht/kilocalorie. In general the energy cost of fast growing trees are comparable to lignite but lower than LPG and bunker oil. The energy costs valued at market prices of the 3 species range between 0.00016-0.00017 baht/kilocalorie which are higher than the energy cost of lignite but firewood produces less pollution. It is likely that they will be accepted as firewood in the tobacco curing industry.

The net present value and the internal rate of returns technique are used to evaluate commercial returns to growers. Three levels of output and prices are assumed for both 3 and 5 year rotation and the NPV are computed at discount rates from 8% to 30%.

At the discount rate of 13% (loan rate from BAAC) and given the most favourable assumptions of output and prices (55 cubic metres/rai and 250 baht/m³) the net present values under a 5-year rotation of Leucaena leucocephala or Acacia auriculiformis are 3,792.23 baht/rai for small growers, 3,166.02 baht/rai for eucalypt and 344.12 baht/rai for the Tak Project. The internal rate of return (IRR) of these projects are 58.65%, 44.40% and 15.10% respectively. It is estimated that the large scale plantations will make losses. Their NPV have negative values and the IRR of Leucaena leucocephala or Acacia auriculiformis is 6.62% and that of Eucalyptus camaldulensis is 4.62%.

Under the assumptions of a moderate output of 45.5 m³ per rai and prices of 200 baht/m³, the NPVs of small growers are 1,569.35 baht per rai for Leucaena leucocephala or Acacia auriculiformis and 942.61 baht for Eucalyptus camaldulensis. The internal rate of returns equal 36.89% and 24.68% respectively. Large-scale plantations and those under the Tak project will again make losses.

Under the most unfavorable assumptions, the NPVs for all growers are negative. The small growers' IRRs decrease to 10.17% for Leucaena leucocephala or Acacia auriculiformis and 0.48% Eucalyptus camaldulensis. Given the existing local prices, growers in Chiang Mai will fetch the highest returns while growers in Nan will obtain the lowest.

The same analysis is repeated for a 3-year rotation. The results are similar. It can be concluded that small growers with low investments will obtain reasonable returns under favorable assumptions and large-

scale and heavy investments will not be economic. Of the three species, Leucaena leucocephala tends to give the highest returns followed by Eucalyptus camaldulensis. Acacia auriculiformis generates negative returns because of low yield. In addition, high transport costs inhibit the possibility of moving output for sales in other region.

When the returns from fast growing trees are compared with the crops planted in arid area, it is found that the 3 species can substitute the crop system which yield low returns such as : maize-mung bean, maize-sorghum and mung bean-soya bean except for tapioca.

At present eucalypt plantations are widely promoted without given due attention to market prospects. Since the government also plays an active role in promoting this species, it should provide the market and support for the local plantations e.g. strict enforcement of forest laws. Finally, investors should receive sufficient and accurate information concerning utilization and market constraint.

กิจกรรมประ ชาศ

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์นี้ ในอันดับแรกผู้เรียนเรียงขอรับขออนุญาต รศ.ดร.มีงสรพ์ ขาวสอดา เนื่องอย่างสูง ที่ได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล ล ะ วาลาที่มีค่าในการให้คำแนะนำในด้านการค้นคว้า เรียนเรียง ตรวจแก้ไขงาน และความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตลอดมา งานนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอกราบขออนุญาตคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ อ.ดร.สังคม สุวรรณรัตน์ รศ.ดร.ลือชัย จุฬาลักษณ์ และรศ.ดร.มีงสรพ์ ขาวสอดา ที่กรุณาให้คำแนะนำที่มีค่าและหารือตรวจสอบวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ขอกราบขออนุญาต ดร.อภิชาติ ขาวสอดา คุณ โกวิท สมบูรณ์ และคุณสมเกียรติ กลั่นกลืน ที่กรุณาให้คำแนะนำและช่วยเหลือในด้านความรู้ที่เกี่ยวกับวิชาการปานไป ตลอดจนจัดทำข้อมูลที่เป็นประโยชน์ชั้น ขอกราบขออนุญาต อ.ดร. เนยุจพร ชนวัตร ที่กรุณาตรวจสอบวิทยานิพนธ์ตลอดจนคำแนะนำที่มีค่าซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ขึ้น ขอกราบขออนุญาต คุณอรรถพล ตุลาวงศ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล ภาคสนามและคำแนะนำต่าง ๆ ขอบคุณ คุณเล็ก แห่งสำนักงานการเกษตรอยุธยาฯ ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ขอบคุณเจ้าหน้าที่ของกองแผนงาน กรมป่าไม้ องค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ ป่าไม้เชียงใหม่ สำนักงานเกษตรจังหวัดตาก กรอ.ตาก สมาคมผู้บ่มใบยาสูบ จึงกรุณาให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ขออนุญาต คุณเพ็ญพร มโนวรรณ ที่ให้จัดเตรียมเรียงและแก้ไขบรรณาธิการ ขออนุญาต คุณพัฒนา อินทร์ไพรัตน์ และ คุณวิสุทธิ์ วนานิยกุล ที่ให้ความช่วยเหลือ ในการจัดพิมพ์ข้อมูลคอมพิวเตอร์ และ คุณอัมพร ลิปีวงศ์วัฒนกิจ ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ทั้งหมด ความคืบของวิทยานิพนธ์ผู้เรียนเรียงขออนุญาตให้กับคุณพ่อ คุณแม่ อัน เป็นที่รักและเคารพยิ่ง ส่วนความผิดพลาดและข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ผู้เรียนเรียงขออนุรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ครุณี อินทร์ไพรัตน์

9 มีนาคม 2529